

— списати активи і зобов'язання, якщо МСФЗ не дозволяють такого визнання;

— перекласифікувати статті активів, зобов'язань, компонентів капіталу, що були визнані за П(С)БО у відповідності до МСФЗ;

— застосувати вимоги МСФЗ, оцінюючи визнані активи і зобов'язання.

Важливим кроком буде розробка послідовної та єдиної облікової політики відповідно до вимог МСФЗ, що повинна розкривати:

- принципи, методи, порядок обліку активів і зобов'язань, що повинні відповідати вимогам кожного міжнародного стандарту;

- новий гнучкий, значно деталізований для формування звітності План рахунків, розроблений з урахуванням міжнародної практики, із використанням чотиризначної системи нумерації;

- систему документообігу з переліком документів;

- методологію складання фінансової звітності та інші регламенти [2].

Отже, існує певна необхідність розробки норм, методик і рекомендацій процесу трансформації фінансової звітності згідно з МСФЗ, тому що цей процес є досить трудомістким, що тягне за собою вирішення проблеми з підвищенням кваліфікації бухгалтерів-практиків у сфері застосування МСФЗ.

Таким чином, перехід на МСФЗ у країнах перехідної економіки, зокрема в Україні, дасть можливість залучення іноземних інвесторів і виходу на міжнародні торгові та фінансові ринки.

Література

1. МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності».

2. МСФЗ 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

3. НП(с)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

***Матвійчук І.О., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
Науковий керівник — Бабіч В.В., к.е.н.,
професор кафедри підприємницької діяльності***

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОПЛАТИ ПРАЦІ ТА РОЗРАХУНКІВ З ОРГАНАМИ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

Організаційна модель обліку оплати праці залежить від організаційної форми ведення бухгалтерського обліку на підприємстві-

ві (централізована, децентралізована), а також від форм оплати праці (відрядна, погодинна).

Форми і системи оплати праці підприємство обирає самостійно відповідно до норм КЗпП [1] і Закону України про оплату праці [2]. Від форми і системи оплати праці залежить вибір форм первинних документів для обліку обсягів праці (виробітку, використання робочого часу тощо), а також методика і техніка розрахунку заробітної плати.

При децентралізованій формі обліку праці і відрядній формі оплати організаційна модель будується таким чином, що первинні документи (наряди на відрядну роботу, маршрутні листи, відомості виробітку тощо) обробляються в структурних підрозділах (виробництвах, цехах), а також узагальнення інформації про заробітну працю і утримання із неї фіксується в бухгалтерії підприємства або в обчислювальному центрі. Можливий варіант за якого весь облік розрахунків з оплати праці ведеться повністю на «АРМ бухгалтера» в структурних підрозділах, а в бухгалтерії підприємства здійснюється тільки зведений облік.

Трудові відносини на підприємстві між власником і працівником регулюються, крім нормативних і законодавчих актів, ще й за допомогою трудових договорів і угод. За цивільно-правовим договором, зокрема, за трудовою угодою, оплачується не процес праці, а його результат. Він визначається після закінчення роботи й оформлюється актами приймання-здачі виконаних робіт (наданих послуг), на підставі яких здійснюється їх оплата.

За умови централізованої моделі обліку розрахунків усі первинні документи з обліку праці складаються в структурних підрозділах і подаються для обробки до бухгалтерії підприємства або обчислювального центру.

Вибір організаційної моделі обліку фіксується в розпорядчому документі про облікову політику підприємства.

Ведення обліку розрахунків з органами соціального страхування в значній мірі залежить від діючої системи державного соціального страхування в Україні.

Запровадження єдиного соціального внеску на обов'язкове державне соціальне страхування [3] значно спростило розрахунки та облік розрахунків з органами соціального страхування, але такий збір негативно впливає на фінансовий стан підприємства і тому ми повністю приєднуємося до пропозицій, які сьогодні пропонуються в суспільстві щодо знищення ставок нарахувань єдиного соціального внеску (ЄСВ) на заробітну плату, що може спонукати роботодавців до відмови від «конвертної» зарплати.

Розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування для страхувальників, які використовують найману працю, визначається залежно від класу професійного ризику виробництва, встановленого відповідно до законодавства. Єдиний соціальний внесок нараховується за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі [2]. Сплата єдиного соціального внеску здійснюється платниками виключно в національній валюті шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунка.

В обліку витрат підприємства на оплату перших 5-ти днів хвороби потрібно змінити напрямок віднесення цих витрат. Економічно не обґрунтовано відносити їх у дебет рахунків витрат виробництва, а обґрунтованішим є їх віднесення за рахунок інших операційних чи інших витрат діяльності.

Кошти для здійснення страхувальником виплат допомоги у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності виділяються Фондом на підставі заяви-розрахунку. Вона складається страхувальником у двох примірниках, один з яких зберігається у страхувальника, а другий — у робочому органі виконавчої дирекції Фонду за місцем знаходження страхувальника. Робочий орган виконавчої дирекції Фонду протягом десяти днів з дня подання страхувальником документів перевіряє правильність нарахування сум і перераховує страхувальнику кошти у сумі, зазначеній у заяві-розрахунку.

Необхідно спростити систему забезпечення виплат допомоги з тимчасової втрати працездатності (лікарняних). Діючий порядок, який вимагає від страхувальників подання заяви-розрахунку ускладнює не тільки сам процес надання допомоги, але її облік розрахунків з Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Вимагає уваги і питання значного скорочення звітності з соціального страхування. Недоцільно відображати у звітності практично всю інформацію, яка відображається в бухгалтерському обліку підприємства.

Працівники Фондів соціального страхування мають можливість її перевірити на підприємстві. Організація проведення перевірок покладатиметься на керівників контрольно-ревізійних відділів виконавчих дирекцій відділень Фонду та керівників робочих органів цих відділень. Планові перевірки проводяться згідно з планами-графіками. Перевірці підлягають документи за звітні періоди поточного та попередніх років, за які не здійснювалась перевірка.

Література

1. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 №322-VII.
2. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 р. №108-95 ВР.
3. Закон України «Про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 08.07.2010 р. №2464-VI.

Мельник О.Б., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509»Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Коршикова Р.С., к.е.н.,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

На сьогоднішній день у результаті глобалізаційних процесів Україна намагається інтегруватися до світової економіки. Проте це неможливо без побудови чіткої системи бухгалтерського обліку, що дозволить оптимізувати процес обробки інформації про господарські операції суб'єкта господарювання.

Ненаадажена та неефективно діюча система обліку запасів може спричинити несвоєчасне забезпечення виробництва запасами або до їх надлишкового накопичення. Таким чином, особливої актуальності набувають проблеми організації обліку виробничих запасів у зв'язку з потребою отримання оперативної і достовірної інформації для здійснення управління підприємством і процесами, які в ньому відбуваються. Це необхідно для потреб менеджменту з метою раціоналізації управління такими активами та підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання в цілому.

Проаналізувавши наукові праці дослідників і фахівців у галузі обліку [1—4], можна виокремити такі проблемні аспекти, що притаманні організації обліку виробничих запасів:

- неоднозначність визначення поняття «виробничі запаси»;
- складність визначення справедливої вартості запасів;
- низький рівень оперативності інформаційного забезпечення системи обліку виробничих запасів підприємств;
- відсутність комплексного поєднання даних усіх видів обліку підприємства для забезпечення керівництва підприємства необхідною управлінською інформацією;